

L'Octubre valencià

Lluny dels anacronismes autàrquics, el discurs cap a la unitat que mantenen els Octubre s'efectua a través d'una diversitat transgressora i respectuosa alhora, en termes d'avantguarda, crítics i vius.

Com cada any, la tardor valenciana ha marcat, en l'àmbit dels Països Catalans, el retorn cíclic d'una setmana d'agitació cultural, comunicativa i universalista. Els darrers dies d'octubre confereixen a València la capitalitat cultural tan esperada. La ciutat reviu la transcendència i el pes d'una cultura, heteròclita i poc obsoleta, però que, no per això, fa mostra d'amnèsia envers un passat, ric i dens, que ja és història, i que alhora s'insereix en la immediatesa actual. Enguany, la setmana dels Octubre s'ha inscrit en un universalisme progressiu –i progressista–, renovador i plural. Lluny d'anacronismes autàrquics, el discurs que mantenen els Octubre cap a la unitat s'efectua a través d'una diversitat transgressora i respectuosa alhora, en termes d'avantguarda, crítics i vius. Més inusuals al Principat; però presents a la perifèria. Les relacions amb l'àmbit internacional, amb la més pura i innovadora modernitat de la comunicació, s'han fet paleses al si del III Congrés de Mitjans de Comunicació, organitzat per EL TEMPS, i en què no ha mancat la presència dels representants d'aquelles publicacions periòdiques més emblemàtiques de la xarxa comunicativa mundial –*Time*, *The European*, *The Economist*, etc.–. I en aquest sentit, els Premis Octubre, juntament amb tot el seguit d'actes, activitats i congressos que graviten al seu voltant, llueixen una doble vessant que s'encamina cap a una fita única: crear un espai català sòlid, unitari i modern, integrat en el panorama europeu i mundial.

L'expansió n'és un primer pas en la relació exterior; la consolidació i sensibilització envers un passat universal, la condició *sine qua non*. Si el 1993 va ser homenatjat Ramon Llull; el 1994 ha estat l'any borgià. El Simposi sobre els Borja ha reunit una selecció internacional dels millors especialistes en la família i el seu temps. Des d'una perspectiva erudita, rigorosament científica, aquest fòrum de debat ha sabut atorgar –i reconèixer– a la família valenciana el valor afegit del seu internacionalisme en aquell moment decisiu –les primeres llums del Renaixement– que va veure nàixer la geografia europea moderna i que, fins ara, havia estat oblidat o, si més no, evitat. Ha sabut desvelar igualment, sota el mite i la llegenda, la realitat d'un llinatge que ha representat, puntualment, l'objecte i subjecte de l'erotisme literari o de la transposició cinematogràfica.

Paral·lelament, la literatura actual, com bé han demostrat les sessions, debats i ponèn-

cies de cineastes i escriptors, en el marc del VII Encontre d'Escriptors, ha trobat un lloc en l'àmbit audiovisual. L'actualització i "reciclatge" literaris envers l'atracció cinematogràfica i, sobretot, televisiva són la prova d'una adaptació constant de la cultura catalana a les exigències del present.

Enllà dels guardons. L'amplitud temàtica, com també la qualitat i el rigor de les ponències, ha atret més de 500 universitaris en una setmana que ha culminat amb la nit estel·lar, els Premis Octubre –enguany han arribat a la 23a edició–. Els Octubre, d'indiscutible transcendència literària, superen les barreres de la denotació afegint-hi un missatge "subliminal" –com el qualifica Eliseu Climent– que batega sota el mateix acte però que es fa realitat edició rere edició. Després de gairebé un quart de segle d'esforços, allò que fou, en un primer moment, el model –utòpic per a molts– ha esdevingut, avui, realitat palpable. I precisament, una realitat que es plasma en la nit mateixa de la present edició dels Octubre. La retransmissió en directe de l'acte oferta, per primera vegada, conjuntament i simultàniament per les dues cadenes autonòmiques representa un pas decisiu en la consolidació d'un espai comunicatiu que s'inscriu en el marc unitari dels Països Catalans.